

Udsendes med referat af møde den
10. januar 2007 i Underudvalg
vedr. rammeaftaler

Kort notat om den generelle klageadgang inden for serviceloven

Det er alene kommunalbestyrelsen, som kan træffe afgørelse om tilbud på det sociale område. Dette er fastsat i servicelovens § 3, som er en ny bestemmelse affødt af kommunalreformen.

Klagemulighederne ifht. kommunalbestyrelsens beslutninger er beskrevet i servicelovens § 166, der henviser til kapitel 10 i retssikkerhedsloven, som omhandler de almindelige klageregler.

De afgørelser, som kommunen træffer efter den sociale lovgivning kan indbringes for det sociale nævn¹. Der kan eksempelvis klages over afgørelsens indhold eller den måde, sagen er blevet behandlet på. Afgørelser om det generelle serviceniveau, herunder hvilke tilbud og pladser der skal være til rådighed i kommunerne samt takster for tilbudene, kan ikke indbringes for det sociale nævn.

Det er som udgangspunkt kun den person, afgørelsen vedrører, der kan klage over afgørelsen. Personer der repræsenterer denne person, eksempelvis en værge, en forældremyndighedsindehaver en advokat eller en anden partsrepræsentant, kan klage over afgørelsen på vegne af den person, som sagen vedrører.

Klager over afgørelser skal altid indgives til den myndighed, som har truffet afgørelsen, da dette giver myndigheden mulighed for at genvurdere sagen og evt. give klageren medhold. Hvis klageren ikke gives medhold sendes klagen videre til det sociale nævn med begrundelse for afgørelsen og genvurderingen.

Det sociale nævns afgørelse i en sag kan som udgangspunkt ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

---

¹ Det sociale nævn er klageinstans ifht. en række afgørelser truffet af kommunen efter serviceloven. Der nedsættes i hver region et (eller flere) sociale nævn, hvis funktionsperiode er 4 år. Nævnet består af direktøren for statsforvaltningen som formand, 1 medlem udpeget af socialministeren efter indstilling fra kommunerne i regionen, og 1 medlem udpeget af socialministeren efter indstilling fra De Samvirkende Invalideorganisationer.

Ankestyrelsen² kan dog på baggrund af en klage optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning. Det er kun den person, som afgørelsen vedrører, eller en repræsentant for denne, eller kommunen, der kan anmode Ankestyrelsen om at optage sagen til behandling.

Der gælder i øvrigt ingen formkrav til klager. Myndighederne er forpligtet til at behandle såvel skriftlige klager som klager der indgives mundtligt. Klageinstansernes behandling af sagerne skal derimod altid være skriftlige og begrundede.

Klage til det sociale nævn og Ankestyrelsen skal ske inden 4 uger efter, klageren har fået meddelelse om afgørelsen. I særlige tilfælde kan der ses bort fra, at fristerne ikke er overholdt.

Klageinstanserne er uafhængige instanser i den forstand, at de hverken er bundet af parternes påstande eller instruktioner fra andre, når de træffer afgørelse i en sag.

Reaktionsmuligheder for klageinstanserne er afvisning af en sag, stadfæstelse af en sag, hjemvisning af sagen til den myndighed, der oprindeligt traf afgørelse, ophævelse af afgørelsen eller en ændring af denne.

---

² Ankestyrelsen er klageinstans for administrative afgørelser, herunder for afgørelser truffet af de sociale nævn, i det omfang det fastsættes ved lov, og Ankestyrelsens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Ankestyrelsens afgørelser træffes af styrelseschefen, vicedirektøren og et antal ankechefer og medlemmer, der udpeges af socialministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen i Danmark, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Kommunernes Landsforening og De Samvirkende Invalideorganisationer. Medlemmer af Ankestyrelsen kan ikke samtidig være medlem af et socialt nævn eller være ansat inden for den offentlige social- og sundhedsforvaltning eller på institutioner med et socialt formål.